# *Pál levele*
# *a rómaiakhoz*

1 1 Üdvözlet Páltól, aki a Krisztus Jézus szolgája és elhívott apostol†. Isten
arra választott ki engem, hogy örömhírét† elmondjam minden embernek.
2 Prófétái† által Isten már előre megígérte azt, amiről az örömhír† szól. Ez
az ígéret a szent Írásokban† található. Az örömhír Isten Fiáról szól, Jézus
Krisztusról, a mi Urunkról. 3 Ő, az emberi természetét tekintve, Dávid†
családjából született, 4 de a Szent Szellem* csodálatosan bebizonyította, hogy
Jézus az Isten Fia, amikor őt a halálból feltámasztotta.
5 A mi Urunk, Jézus Krisztus által kaptam kegyelmet és apostoli†
megbízást, hogy az ő nevéért az összes nem zsidó népből származókat
elvezessem a hitre és az engedelmességre. 6 Ti is ezek közül valók vagytok,
akiket Isten arra hívott, hogy Jézus Krisztushoz tartozzatok.
7 Nektek írom ezt a levelet, akik Rómában laktok, akiket Isten szeret, és
elhívott, hogy saját népévé legyetek.
Isten, a mi Atyánk és az Úr Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és
békességet!

**Hálaadó imádság**

8 Először is hálát adok értetek Istenemnek Jézus Krisztus által, mert a ti
hitetekről már az egész világon beszélnek. 9 Tanúm az Isten, hogy amikor
csak imádkozom, mindig értetek is könyörgök. Én Istent szolgálom
szellemben azzal, hogy a Fiáról szóló örömüzenetet† mindenkinek
elmondom. 10 Egyre csak azt kérem Istentől, hogy végre sikerüljön meglátogatni
benneteket, ha ezt ő is akarja. 11 Nagyon szeretnék már találkozni
veletek, hogy néhány szellemi ajándékot átadjak, és ezzel megerősítselek
benneteket. 12 Helyesebben szólva, hogy ti is meg én is felbátorodjunk
egymás hite által.
13 Testvéreim, szeretném ha tudnátok, hogy már sokszor meg akartalak
látogatni benneteket, de mindeddig akadályokba ütköztem. Azért akartam
hozzátok menni, hogy a munkámnak közöttetek is legyen valami
eredménye, akárcsak a többi nem zsidó népek között.
14 Nem számít, hogy valaki kulturált vagy primitív, művelt vagy
tanulatlan: én mindenkinek adósa vagyok. 15 Ezért hát kész vagyok nektek is,
akik Rómában vagytok elmondani az örömhírt†.
16 Nem szégyellem az örömhírt†, mert az az Istennek hatalma, amellyel
megmenti mindazokat, akik őbenne hisznek. Ezt az örömhírt Isten először a
zsidóknak, azután a nem zsidó népeknek ajánlotta fel. 17 Az örömhír mutatja

---

**1:4** *Szent Szellem* Szó szerint: „a Szentség Szelleme."

meg, hogyan teszi Isten a maga számára elfogadhatóvá az embert. Ez pedig
kezdettől mindvégig az Istenben való hit által történik. Ahogyan az Írás†
mondja: „Akit a hite alapján Isten elfogad, az örökké élni fog."*

**Minden ember bűnös**

18Megmutatkozik azonban Isten haragja a Mennyből azok miatt a gonosz
és igazságtalan dolgok miatt, amiket az emberek elkövetnek, amikor gonosz-
ságukkal letapossák az igazságot. 19Igen, Isten megmutatja haragját, mert
mindaz, amit Istenből megismerhetünk, világos, hiszen maga Isten mutatta
meg mindenkinek.

20Isten örök hatalmát és isteni természetét emberi szem nem láthatja. Ezeket
mégis érzékelheti és megértheti mindenki, a világ teremtése óta, amikor Isten
teremtményeit látja. Így tehát, nincs mentség azok számára, 21akik felismerték
Istent, de mégsem tisztelték őt Istenként, sem nem voltak hálásak iránta. Ezért
gondolkodásuk értelmetlen lett, és ostoba szívük egyre jobban elsötétült.
22Bár magukat bölcseknek tartották, bolondok lettek. 23Az örökké élő Isten
dicsőségét elhagyták, és helyette bálványokat† imádtak, amik halandó
emberekre, madarakra, négylábú állatokra és hüllőkre hasonlítottak.

24Ezért Isten elhagyta őket, és engedte, hogy szívük gonosz vágyait
kövessék: szexuális bűnökben† éljenek, és egymás testével gonosz dolgokat
műveljenek. 25Az Istenről szóló igazságot hazugsággal cserélték fel. A
Teremtő Isten helyett azokat imádták és szolgálták, amiket Isten teremtett.
Pedig az imádat egyedül Istent illeti, aki örökké áldott legyen! Ámen.

26Mivel az emberek ezt tették, Isten is átadta őket a saját szégyenletes kí-
vánságaiknak. Az asszonyok felcserélték a férfiakkal való természetes
szexuális kapcsolatot más nőkkel való természetellenes szexuális
kapcsolatra. 27Hasonlóképpen a férfiak is elhagyták az asszonyokkal való
természetes szexuális kapcsolatot, és más férfiakat kívántak meg égető vá-
gyakozással. Így azután a homoszexuális férfiak egymással követtek el szé-
gyenletes dolgokat. Ezek az emberek a saját testükben kapták meg a
büntetést, amit ezzel a természetellenes életmóddal megérdemeltek.

28Ezek az emberek Istent nem tartották méltónak arra, hogy ismeretét
megőrizzék. Ezért Isten is magukra hagyta őket. Engedte, hogy megromlott
gondolkodásuk szerint olyan dolgokat tegyenek, amiket nem lenne szabad.
29Mindenféle igazságtalanság, gonoszság, kapzsiság és rosszakarat tölti be
őket. Tele vannak irigységgel, gyilkos szándékkal, veszekedéssel, alattomos-
sággal, és mindig rosszat gondolnak a másikról, 30pletykálnak és vádolják a
másikat, Istent gyűlölik, gúnyolódnak, erőszakosak, dicsekvők, gonosz
dolgokat találnak ki, szüleik iránt engedetlenek, 31ostobák, nem tartják meg
ígéreteiket, szeretet nélkül és könyörtelenül bánnak az emberekkel. 32Jól
ismerik Isten igazságos törvényét, és tudják, hogy akik ilyen dolgokat
tesznek, méltók a halálra. Mégis folytatják ezeket a gonosz dolgokat, sőt
helyeslésükkel bátorítják azokat, akik hasonlóan élnek.

2 1Ezért nincs mentség számodra, akárki is legyél, ha magadat bírónak
képzeled, és mások felett ítélkezel. Mert ha másokat elítélsz, azzal
magadra is ítéletet mondasz. Hiszen te magad is ugyanazokat a dolgokat

**1:17** idézet: Hab 2:4.

teszed, amik miatt a másikat elítéled! 2Igen, Isten valóban elítéli azokat, akik
ilyen gonosz dolgokat tesznek, és tudjuk, hogy ez az ítélet igazságos. 3De
hogyan képzeled, hogy elkerülheted Isten ítéletét, ha elítéled azokat, akik
ilyeneket tesznek, miközben te magad is ugyanúgy élsz? 4Vagy talán
semmibe veszed Isten gazdagon áradó jóságát, elnézését és nagy türelmét?
Nem veszed észre, hogy jóságával arra az elhatározásra akar vezetni, hogy
megváltoztasd a gondolkodásodat és az egész életed?!

5Mivel azonban megmakacsoltad magad, és szíved nem akar megváltozni,
Isten haragját gyűjtöd a magad számára. Ez pedig majd a Harag Napján
mutatkozik meg, amikor Isten igazságos ítéleteit mindenki meglátja. 6Isten
ugyanis mindenkit a tettei szerint jutalmaz, vagy büntet meg. 7Örök életet ad
azoknak, akik kitartóan törekednek jót tenni, és ezzel a dicsőséget, tisztessé-
get és a romolhatatlan életet keresik. 8Akik viszont önző módon nem enge-
delmeskednek az igazságnak, sőt az igazságtalanságot szolgálják, azok Isten
haragjával és búsulásával fognak találkozni. 9Nyomorúság és szenvedés lesz
a sorsa mindenkinek, aki gonosz dolgokat tesz. Ez lesz a sorsa először a
zsidóknak, azután a többieknek is. 10Akik viszont jót tesznek, azok
dicsőséget, tisztességet és békességet nyernek. Ez lesz a sorsa először a
zsidóknak, azután a többieknek is. 11Isten ugyanis senkivel sem kivételez.

12Akik nem ismerték Isten Törvényét, és úgy követtek el bűnt, azok úgy
pusztulnak majd el, mint Törvényen kívüliek. Akik viszont a Törvény alatt
éltek, és úgy vétkeztek, azokat maga a Törvény ítéli el. 13Pusztán attól, hogy
ismeri a Törvényt, még senki sem válik Isten számára elfogadhatóvá. Isten csak
azt az embert tekinti elfogadhatónak, aki meg is teszi, amit a Törvény követel.

14A nem zsidó népek, akik nem ismerik a Törvényt, ösztönösen mégis azt
teszik, amit a Törvény megkövetel. Így, bár Törvényük nincs, ők maguk
lesznek törvénnyé saját maguknak. 15Ezzel azt mutatják, hogy a Törvény
követelései szívükbe vannak írva. Hasonlóképpen van ez az érzéseikkel is.
Néha úgy gondolják, hogy rossz, amit tettek, és emiatt bűntudatuk van.
Máskor úgy gondolják, helyesen cselekedtek, és nem érzik magukat
bűnösnek.

16Mindezek a dolgok nyilvánvalóvá lesznek azon a Napon, amikor Isten
meg fogja ítélni az emberek titkait Jézus Krisztus által. Ezt mondja az
örömhír†, amelyet én hirdetek ki az embereknek.

### A zsidók és a Törvény

17Mi a helyzet veled, aki zsidónak mondod magad? A Törvényben† bízol,
és Istennel dicsekszel, 18hogy ismered akaratát, és képes vagy mindig a
legjobbat választani, hiszen a Törvény megtanított rá. 19Azt gondolod, hogy
te vagy a vakok útmutatója, a sötétségben élők világossága, 20a tudatlanok
vezetője és a szellemileg kiskorúak tanítója, mivel a Törvényben tiéd a
formába öntött ismeret és igazság. 21Ha ezt gondolod, akkor miért nem
tanulod meg magad is azt, amit másoknak tanítasz? Azt hirdeted: „ne
lopj!”—és te magad mégis lopsz?! 22Azt mondod: „ne légy házasságtörő†!”,
és közben mégis házasságtörést követsz el?! Utálod ugyan a bálványokat, és
mégis lopsz a templomokból*?! 23Te, aki a Törvénnyel dicsekszel, miért

**2:22** *templomokból* A hamis istenek, bálványok tiszteletére épített templomokról van szó.

hozol szégyent Istenre azzal, hogy nem engedelmeskedsz a Törvénynek?!
24Ezért mondja az Írás†: „Miattatok, a zsidók miatt szidják Isten nevét a nem
zsidó népek."*

25Az, hogy körül vagy metélve†, az is csak akkor ér valamit, ha engedel-
meskedsz a Törvénynek†. De ha nem engedelmeskedsz, akkor hiába vagy
körülmetélt, mégsem különbözöl semmiben azoktól, akik nincsenek körül-
metélve. 26A nem zsidó emberek nincsenek körülmetélve, de ha a Törvény
igazságos rendelkezései szerint élnek, akkor Isten mégis úgy tekinti őket,
mintha körülmetéltek lennének. 27Te, miután zsidó vagy, ismered az írott
Törvényt, és körül is vagy metélve. De ha vétkezel a Törvény ellen, akkor
azok ítélnek el, akik ugyan nincsenek körülmetélve, mégis teljesítik a
Törvényt.

28Mert nem az az igazi zsidó, aki kívülről annak látszik. Nem az az igazi
körülmetélés*, ami a férfi testén történik. 29Aki titokban, a szívében zsidó, az
az igazi. A valódi körülmetélés pedig a szívben történik, a Szent Szellem†
által, nem pedig az írott Törvény† parancsai szerint. Akinek a szíve van kö-
rülmetélve, az Istentől kap dicséretet, nem emberektől.

3 1Akkor mi az előnye a zsidóknak a többi népekkel szemben? Van-e
valami értelme a körülmetélkedésnek†? 2Igen, a zsidók sok tekintetben
különlegesek! A legfontosabb az, hogy Isten rájuk bízta a beszédeit. 3És mi a
helyzet, ha néhányan a zsidók közül hűtlenek lettek hozzá? Vajon emiatt
Isten már nem fogja megtenni, amit ígért? 4Dehogynem! Hiszen Isten még
akkor is meg fogja tenni, amit mondott, ha az összes ember mind hazudik.
Mert ezt mondja az Írás† Istenről:

„Igaznak bizonyulsz, abban amit mondasz,
és győztes leszel, mikor vádolnak téged." *Zsolt 51:6*

5De mit válaszoljunk arra az ellenvetésre, hogy ezek szerint, ha valami
rosszat teszünk, az még világosabban megmutatja, hogy Istennek igaza van?
Vajon nem igazságtalan Isten, hogy mégis megbüntet? — kérdezhetné
valaki, az emberi okoskodás szerint. 6Nem, Isten semmi esetre sem igazság-
talan! Hiszen akkor hogyan ítélkezhet az egész világ felett?

7Erre azt mondhatná valaki: „Amikor hazudok, az tulajdonképpen Isten
igazságát mutatja meg, és dicsőségét növeli. Akkor viszont miért ítél el
engem?" 8Ha ez igaz volna, akkor már azt is mondhatnánk: „Vétkezzünk
csak nyugodtan, úgyis jó származik belőle!"—és valóban vannak, akik
hamisan azzal vádolnak engem, hogy ezt tanítom. De akik ilyesmit
mondanak, hazudnak. Az ilyen rágalmazók megérdemlik, hogy Isten
elítélje őket!

**Zsidók, és nem zsidók egyaránt vétkeztek**

9Mi következik ebből? Talán mi, zsidók különbek vagyunk, mint a nem
zsidók? Dehogyis! Hiszen éppen az előbb bizonyítottam be, hogy zsidók és
nem zsidók egyformán a bűn hatalma alatt vannak. 10Mert ezt mondja az Írás†:

---

**2:24** idézet: Ézs 52:5; Ez 36:20–23. **2:28** *körülmetélés* Lásd a szójegyzékben. Pál itt szellemi értelemben használja a „körülmetélés" hasonlatát. Olyan hívő emberekre alkalmazza, akik Jézus Krisztus által az Új Szövetséghez tartoznak.

„Nincs bűntelen ember, egyetlenegy sem.
11 Nincs senki, aki megértené, nincs, aki keresné Istent,
12 hiszen mindannyian elfordultak Istentől, és megromlottak.
Nincs aki jót tenne, egyetlenegy sem!” *Zsolt 14:1–3*

13 „Nyitott sírhoz hasonlít a torkuk,
nyelvük megtévesztő hazugságot szól.” *Zsolt 5:10*

„Kígyóméreg van ajkukon.” *Zsolt 140:4*

14 „Szájuk átkozódással és keserűséggel van tele.” *Zsolt 10:7*

15 „Sietnek, hogy gyilkolhassanak.
16 Amerre csak mennek, mindenütt pusztulást
és nyomorúságot okoznak.
17 A békesség útját nem ismerik.” *Ézs 59:7–8*

18 „Nincs bennük istenfélelem és Isten iránti tisztelet.” *Zsolt 36:2*

19Ezeket a dolgokat a Törvény† azoknak mondja, akik a Törvény hatalma
alatt élnek. Ezért a zsidók sem mentegetőzhetnek. Így azután kivétel nélkül
mindenki, zsidó és nem zsidó egyaránt Isten ítélete alá kerül. 20Miért? Mert
senki sem képes arra, hogy a Törvény parancsainak teljesítésével Isten
számára elfogadhatóvá legyen.

Hiszen a Törvény csak rávilágít a bűneinkre, hogy világosan meglássuk és felismerjük azokat.

**Hogyan tesz Isten elfogadhatóvá bennünket?**

21Isten azonban mégis képes arra, hogy a maga számára elfogadhatóvá
tegye az embert a Törvény† nélkül is. Nekünk meg is mutatta ezt az új utat,
amelyről már a Törvény és a próféták† is beszéltek. 22Isten ugyanis
mindenkit elfogad, aki Jézus Krisztusban hisz, attól függetlenül, hogy az az
ember zsidó, vagy nem zsidó. 23Hiszen minden ember vétkezett, és emiatt
nem méltó arra, hogy Isten dicsőségében részesüljön. 24Isten azonban
kegyelemből† teszi a maga számára elfogadhatóvá az embert. Ez Isten
ajándéka, amit Jézus Krisztusban kaphatunk meg. Ezt jelenti a megmenekü-
lés! 25Isten azért küldte Jézust, hogy akik benne hisznek, azoknak a bűneit
megbocsássa. Ez Jézus vére, vagyis a halála által lehetséges. Így mutatta meg
Isten, hogy ő mindig igazságos. Igazságosságát mutatja az, hogy türelmes
volt, és a múltban nem büntette meg az embereket bűneikért. 26De az is igaz-
ságosságát bizonyítja, hogy a mi időnkben azokat, akik Jézus Krisztusban
hisznek, elfogadja.

27Ezek után dicsekedhetünk-e valamivel? Egyáltalán nem! És miért nem?
Vajon az a törvény teszi lehetetlenné, amely a tetteken alapul? Nem, hanem a
hit törvénye! 28Miért? Mert Isten az embert az Istenben való hite által teszi el-
fogadhatóvá. Azok által a tettek által, amiket a Törvény† megkövetel, ez
egyáltalán nem lehetséges! Erről meg vagyok győződve! 29Vagy talán Isten
csak a zsidók Istene? Nem lehet egyúttal más népeké is? Bizony, ő a nem
zsidó népeknek is Istene! 30Hiszen csak egy Isten van. Ő az, aki a zsidókat* a

**3:30** *zsidókat* Szó szerint: „akik körül vannak metélve.” Lásd a Szójegyzékben.

hitük által teszi elfogadhatóvá, a nem zsidókat* pedig ugyancsak a hitükön
keresztül. 31Vajon érvénytelenné akarom-e tenni a Törvényt, amikor a hitet
hangsúlyozom? Egyáltalán nem! Sőt, inkább megerősítem a Törvény érvé-
nyességét a hit által.

### Ábrahám példája

4 1Mit mondjunk arról, amit Ábrahám† tapasztalt a hittel kapcsolatban?
*(Származásunk szerint ő volt a mi ősapánk.)* 2Ha Ábrahám a tettei alapján lett
volna elfogadható Isten számára, akkor dicsekedhetne. De Isten előtt nincs
mivel dicsekedjen! 3Nézzük csak, mit mond erről az Írás†: „Ábrahám hitt
Istenben, Isten pedig elfogadta Ábrahám hitét. Így lett Ábrahám Isten
számára elfogadható.”*

4Aki dolgozik, annak nem ajándékot adnak, hanem jogos fizetést kap a
munkájáért. 5De a tettei alapján senki nem lesz elfogadható Isten számára.
Bíznia és hinnie kell Istenben, aki a bűnös embert a hite alapján fogadja el.
6Ugyanerről beszélt már Dávid† is, amikor boldognak mondja azt az embert,
akit Isten a tetteitől függetlenül, a hite alapján fogad el:

7 „Boldogok azok, akiknek Isten megbocsátotta,
amikor a Törvény† ellen vétkeztek, akiknek bűneit eltakarta!
8 Boldog ember, akinek bűneit nem tartja számon az Úr!” *Zsolt 32:1–2*

9Vajon csak a körülmetéltek† juthatnak el erre a boldog állapotra, vagy a
körülmetéletlenek is? Ezt mondja erről az Írás†: „Ábrahám† hitt Istenben, aki
ezért elfogadta Ábrahámot.” 10De mikor történt ez? Körülmetélkedése előtt,
vagy után? Bizony, még az előtt! 11A körülmetélés jelét Ábrahám éppen
annak bizonyítékául kapta, hogy őt körülmetéletlen állapotában, hite alapján
Isten elfogadhatónak tekintette. Így ősapjává lett minden olyan hívőnek is,
aki nincs körülmetélve, és így Isten ezeket is elfogadja. 12Ugyanakkor
Ábrahám azoknak a hívőknek is ősapja, akik körül vannak metélve.
Azonban nem a körülmetélés miatt számít ősapjuknak, hanem csak akkor, ha
ezek az emberek is ugyanúgy hisznek Istenben, mint ahogy Ábrahám hitt,
amikor még nem volt körülmetélve.

### Amit Isten ígért, azt csak hit által kaphatjuk meg

13Ábrahám† és utódai azt az ígéretet kapták, hogy az egész világot
örökölni fogják. De ezt nem a Törvény† alapján ígérték Ábrahámnak, hanem
azért, mert a hite alapján Isten elfogadta őt. 14Ha ugyanis azok lennének az
örökösök, akik a Törvény alatt élnek, akkor a hitnek nincs semmi értelme, és
az előbbi ígéret semmit sem ér. 15Mert a Törvény Isten haragját kelti fel azok
ellen, akik nem engedelmeskednek neki. Ahol viszont nincs semmiféle
törvény, ott nem is lehet ellene vétkezni.

16Amit Isten megígért, azt csak hit által kaphatjuk meg. Ez azért van így,
hogy ajándékba kapjuk, kegyelemből†. Így tehát, az ígéret Ábrahám† minden
utódja számára biztosítva van. Nemcsak azoknak, akik a Törvény alatt élnek,
hanem azoknak is, akiknek ugyanolyan hitük van, mint Ábrahámnak. Ő
tehát mindannyiunk ősapja. 17Ahogyan az Írás† is mondja: „Sok nép

**3:30** *nem zsidókat* Szó szerint: „akik nincsenek körülmetélve”. **4:3** idézet: 1Móz 15:6.

ősapjává tettelek téged.”* Ezt az ígéretet Ábrahám azért kapta, mert hitt
Istenben, aki életre kelti a holtakat, és megteremti azokat, akik most még
nem léteznek.
18Nem volt már semmi remény arra, hogy gyermeke szülessen, Ábrahám†
mégis hitt Istenben, és kitartott ebben a hitében. Ezért lett sok népnek
ősapjává, ahogy ezt Isten megígérte neki: „Sok-sok utódod lesz.”*
19Ábrahám akkor majdnem száz éves volt, ezért a testét tekintve már
nagyon megöregedett. Hasonlóképpen, Sára is meddő és nagyon idős volt.
Ábrahám azonban nem ezekre tekintett, és a hite sem ingadozott.
20Ellenkezőleg, Isten ígéretét tartotta szeme előtt. Nem kételkedett abban,
hogy amit Isten megígért neki, azt meg is fogja tenni. Hite megerősödött, és
dicsőséget adott Istennek. 21Teljesen meg volt győződve arról, hogy Isten
meg is tudja tenni, amit megígért. 22Ezért mondja az Írás†: „Isten elfogadta
Ábrahám hitét, és ő ez által lett Isten számára elfogadhatóvá.”* 23Azonban
nem csak Ábrahámra vonatkozik, amikor ezt mondja: „Isten elfogadta
Ábrahám hitét”, 24hanem ránk is, mert mi is hiszünk, és a hitünk alapján
fogadott el bennünket Isten. Igen, hiszünk abban, aki feltámasztotta
Urunkat, Jézust a halálból. 25Neki ugyanis a bűneink miatt kellett
meghalnia, és azért támadt fel a halálból, hogy mi Isten számára elfogadha-
tók legyünk.

**Békességben Istennel**

5 1Most tehát Isten elfogad bennünket a hitünk alapján. Ezért Urunk, Jézus
Krisztus által békességben élünk vele. 2Hitünk által Jézus bevitt
bennünket Isten kegyelmébe, amelyben élünk, és amit élvezünk. Nagyon
örülünk annak, hogy reménységünk szerint részt fogunk venni Isten dicsősé-
gében. 3De nemcsak ennek örülünk, hanem a megpróbáltatásoknak is,
amelyeket ki kell állnunk. Miért? Mert tudjuk, hogy ezek türelmes kitartást
fejlesztenek ki bennünk. 4A türelmesség eredménye a kipróbált jellem, abból
pedig reménység származik. 5Ez a reménység pedig soha nem fog csalódást
okozni. Hiszen Isten szeretete betöltötte szívünket a Szent Szellem† által, aki
Isten ajándéka a számunkra.
6Amikor eljött a megszabott ideje, Krisztus meghalt értünk,
bűnösökért. Mi akkor még gyengék voltunk. 7Nehéz volna olyan embert
találni, aki hajlandó lenne meghalni, hogy valaki mást megmentsen, még
akkor is, ha az a másik igaz ember. Egy jó emberért talán még vállalná a
halált valaki. 8Isten azonban azzal mutatta meg, mennyire szeret
bennünket, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még a
bűneinkben éltünk.
9Akkor most mennyivel inkább megmenekülünk Isten haragjától Krisztus
által! Hiszen Isten már elfogadott bennünket Krisztus vére *(halála)* által.
10Amikor még ellenségei voltunk, Isten békét kötött velünk a saját Fia halála
árán. Mennyivel inkább megment bennünket Krisztus élete most, miután
már békességben élünk Istennel. 11Sőt, ami még több, örülünk és
dicsekedünk is Istennel, Urunk, Jézus Krisztus által. Ő a mi Urunk, aki békét
teremtett köztünk és Isten között.

**4:17** idézet: 1Móz 17:5. **4:18** idézet: 1Móz 15:5. **4:22** idézet: 1Móz 15:6.

**Ádám és Krisztus**

[12]A bűn egy ember *(Ádám)* által lépett be a világba. A bűn által pedig a
halál, amely minden embert elért. Minden embernek meg kell halnia, mert
mindenki vétkezett. [13]Bűn már a Mózesi Törvény† előtt is volt a világban. De
amíg nincs Törvény, addig a bűnt sem lehet senkinek felszámítani.
[14]Ádámtól Mózesig† mégis mindenki felett a halál uralkodott. Még azok
felett is, akik nem úgy vétkeztek, ahogyan Ádám engedetlen volt Isten
parancsának.

Ádám sokkal előbb élt, mint Krisztus, mégis hasonlított rá. [15]Isten
ajándéka, a kegyelem† azonban másképpen működik, mint Ádám bűne!
Igaz, Ádám bűne sok ember halálát okozta, de Isten kegyelme és ajándéka
sokkal hatásosabb és bőségesebben árad ki sok emberre. Ezt a kegyelem-
áradást egy másik ember, Jézus Krisztus kegyelme tette lehetővé. [16]Ez a
kegyelem-ajándék azonban nem olyan, mint Ádám bűnének következmé-
nye. Hiszen az ítélet már egyetlen bűnt is halállal büntetett. Ezzel szemben, a
kegyelem ajándéka sok-sok bűn elkövetése után is elfogadhatóvá teszi a
bűnösöket Isten számára. [17]Egyetlen ember bűne miatt a halál valóban
uralomra jutott azon az egy emberen keresztül. De ha ez így van, mennyivel
inkább uralkodnak az életben a másik ember, Jézus Krisztus által azok,
akikre bőségesen árad Isten kegyelme. Ezek az emberek ajándékba kapták,
hogy Isten elfogadhatónak tekinti őket.

[18]Egy ember bűne minden ember számára ítéletet eredményezett. Ugyanígy,
amit az a másik ember — Jézus Krisztus — Isten akarata szerint elvégzett, az
minden ember számára lehetővé tette, hogy Isten elfogadja, és örökké éljen.
[19]Ahogyan egyetlen ember engedetlensége következtében sok ember bűnössé
lett, úgy egyetlen ember engedelmessége által sokan elfogadhatóvá válnak
Isten számára. [20]Isten adta a Törvényt†, és ez csak tovább szaporította a
bűnöket. De ahol elszaporodott a bűn, ott Isten még több kegyelmet† ad.
[21]Azért tette ezt Isten, hogy ahhoz hasonlóan, ahogy a bűn uralkodott a halál
által, a kegyelem is uralkodjon azáltal, hogy Isten az embereket elfogadható-
nak tekinti. Ez pedig az örök életre vezet, Urunk, Jézus Krisztus segítségével.

**Haljatok meg a bűn számára, és támadjatok fel Krisztusban!**

6 [1]Mi következik mindebből? Éljünk továbbra is a bűnben, hogy annál több
kegyelmet† kapjunk Istentől? [2]Szó sem lehet róla! Hogyan élhetnénk
tovább is bűnben, ha egyszer már meghaltunk a bűn számára? [3]Vagy talán
elfelejtettétek, hogy mi, akik bemerítkeztünk† Krisztus Jézusba, az ő halálába
merültünk bele? [4]Amikor belemerültünk Jézus halálába, akkor el is temettek
bennünket vele együtt. Ez pedig azért történt, hogy mi is új életben
induljunk el, ugyanúgy, mint ahogy Krisztust az Atya-Isten dicsőséges
hatalma feltámasztotta a halálból.

[5]Mert ha eggyé váltunk Krisztussal a halálában, akkor egyesülni fogunk
vele a feltámadásában is. [6]Tudjuk, hogy régi emberi természetünket vele
együtt keresztre feszítették. Ez azért történt, hogy a bűnnek ne legyen
hatalma felettünk, és többé ne legyünk a bűn rabszolgái. [7]Aki ugyanis
meghalt, az felszabadult a bűn hatalma alól.

[8]Mivel Krisztussal együtt meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt fogunk
élni is. [9]Hiszen tudjuk, hogy mivel Krisztus feltámadt a halálból, többé nem

hal meg soha. A Halálnak nincs többé hatalma felette. 10Mert Krisztus azért
halt meg, hogy egyszer és mindenkorra legyőzze a bűn hatalmát. Mióta
viszont feltámadt és él, Istennek él. 11Hasonlóképpen, ti is tekintsétek
magatokat halottnak a bűn számára. Ugyanakkor, tekintsétek magatokat
élőknek is, mint akik Istenért éltek, Jézus Krisztusban.

12Ne uralkodjon tehát a bűn bennetek, amíg ezen a földön éltek, és soha ne
engedjetek gonosz kívánságainak! 13Ne adjátok oda testeteket, se annak
részeit a bűn szolgálatára! Ne legyenek a gonoszság eszközei! Ellenkezőleg,
álljatok mindenben Isten rendelkezésére, mint akik feltámadtatok a halálból,
hogy a testetek és annak részei a jó célokat szolgálják. 14A bűn nem fog
uralkodni többé rajtatok, hiszen nem a Törvény†, hanem a kegyelem† uralma
alatt éltek.

**Az igazság szolgái**

15Mit tegyünk hát? Vétkezzünk, mivel már nem a Törvény†, hanem a
kegyelem† uralma alatt élünk? Semmiképpen! 16Nem tudjátok, hogy akinek a
szolgálatára odaszánjátok magatokat, annak szolgaként kell majd engedel-
meskednetek? Igen, ha a bűnt szolgáljátok, akkor az ő rabszolgái vagytok —
ennek pedig halál az eredménye! Ha viszont Istennek engedelmeskedtek,
annak az lesz az eredménye, hogy Isten elfogad benneteket. 17Régebben ti is a
bűn rabszolgái voltatok. De hála Istennek, hogy teljes szívvel engedelmesked-
tetek annak a tanításnak, amit megismertetek. 18Így felszabadultatok a bűn
uralma alól, és igaz célokat szolgáltok. 19(Azért használok ilyen hétköznapi
példákat, hogy meg tudjátok érteni, amit mondani akarok.) Régen a bűnnek
és a gonosz dolgoknak szántátok oda magatokat, és valóban ezeket szolgál-
tátok. Ugyanúgy, most határozzátok el, hogy Istennek tetsző életet fogtok
élni! Minden erőtökkel erre törekedjetek, és akkor csak Istennek fogtok élni.

20Mert amikor még a bűn szolgái voltatok, nem is törődtetek a jó célokkal.
21Mi volt ennek az eredménye? Olyan dolgok, amiket ma szégyelltek, mert
végül a halálhoz vezetnek. 22Most azonban felszabadultatok a bűn uralma
alól, és Isten rabszolgái lettetek. Ez olyan életre vezet, amelyet csakis Istenért
éltek, s ennek a végeredménye az örök élet. 23A bűn szolgálatáért a jogos
fizetség a halál. Isten kegyelmének ajándéka ellenben az örök élet, ezt pedig
a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban kaphatjuk meg.

**A házasság példája és a Törvény**

7 1Testvéreim, ti mind ismeritek Mózes Törvényét†. Tudjátok azt is, hogy a
Törvénynek csak addig van hatalma valaki felett, amíg él. 2Például, egy
férjes asszonyt mindaddig a férjéhez köti a Törvény, amíg a férje él. De ha
meghal a férje, az asszony felszabadul a házasságra vonatkozó törvény alól.
3Ezért ha más férfi felesége lesz, amíg az első férje él, akkor a Törvény szerint
a házasságtörés bűnét követi el. De ha meghal a férje, az asszony felszabadul
a házassági törvény alól. Ekkor már nem követ el házasságtörést, ha más
férfi felesége lesz.

4Hasonlóan van ez veletek is, testvéreim. Ti is meghaltatok a Törvény†
számára Krisztussal együtt, amikor ő testileg meghalt. Így most már
Krisztushoz tartoztok, aki azért támadt fel a halálból, hogy ezentúl Istennek
szolgáljunk. 5Az elmúlt időkben még régi emberi természetünk uralkodott

rajtunk. A Törvény bűnös kívánságokat keltett életre bennünk, ezért
követtük el a bűnöket. Ennek pedig olyan következményei voltak, amelyek a
halál felé vezettek bennünket. 6Akkor a Törvény foglyai voltunk, most
azonban felszabadultunk ebből a rabságból, mert a régi emberi természetünk
meghalt. Most már új módon szolgáljuk Istent, a Szent Szellem† által, nem
pedig a régi, írott szabályok szerint.

**A Törvény és a bűn**

7Mi következik tehát mindebből? Vajon a Törvény† és a bűn ugyanaz a
dolog? Semmi esetre sem! Az viszont igaz, hogy a Törvény nélkül nem tudtam
volna, mi a bűn. Például, nem tudnám, mit jelent a bűnre csábító kívánság, ha a
Törvény nem mondaná: „Ne kívánd!"* 8Ez a parancs tehát lehetőséget
teremtett a bűnnek, hogy különféle, bűnre csábító kívánságokat ébresszen
bennem. A Törvény nélkül ugyanis a bűnnek nincs ereje. 9Korábban úgy éltem,
hogy nem ismertem a Törvényt. Később azonban, amikor megismertem a
parancsokat, megelevenedett bennem a bűn, 10én pedig meghaltam. Így az a
parancs okozta halálomat, amelynek életet kellett volna adnia. 11A bűn számára
ugyanis lehetőség nyílt a parancs által, hogy becsapjon és megöljön engem.

12A Törvény† és a parancs tehát szent, igazságos és jó. 13Ezek szerint az
okozta halálomat, ami jó? Nem, dehogyis! A bűn azonban felhasznált
valamit, ami egyébként jó, hogy megöljön engem. Ez azért történt, hogy
tisztán megláthassam a bűn valódi természetét. A parancs arra volt jó, hogy
lássam: mennyire gonosz dolog a bűn!

**Az ember belső vívódása**

14Tudjuk, hogy a Törvény† szellemi természetű, én azonban nem vagyok
szellemi, hanem testi természetemet követve élek, és a bűn rabszolgája
vagyok. 15Nem értem saját tetteimet: nem a jó dolgokat teszem, amit akarok,
hanem a rossz dolgokat, amiket nem akarok. 16Mivel valójában nem akarom
elkövetni azokat a rossz dolgokat, amiket mégis megteszek, ezzel igazat adok
a Törvénynek. Igen, a Törvény jó! 17Valójában nem is én vagyok, aki ezeket a
rossz dolgokat teszem, hanem a bűn, ami bennem lakik. 18Jól tudom, hogy
semmi jó nem lakik bennem, vagyis a régi emberi természetemben, hiszen a
jót akarom tenni, mégis képtelen vagyok rá. 19Mert nem a jót teszem, amit
annyira szeretnék, hanem a rosszat, amit nem akarok. 20De ha azt teszem,
amit nem akarok, akkor már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.

21Tehát, ez érvényes rám nézve: a jót szeretném tenni, mégis mindig a
rosszat találom magamban. 22Ami az értelmemet illeti, szeretem Isten
törvényét. 23Azonban látok egy másik törvényt, amely a testemben működik.
Ez a bűn törvénye, amely az értelmem által elfogadott törvény ellen harcol.
Emiatt vagyok fogoly, a bűn törvényének börtönébe zárva. 24Milyen szörnyű
helyzetben vagyok! Ki szabadít meg engem ebből a testből, amely a halál felé
halad? 25Isten az, aki megszabadít! Hálát adok Istennek, hogy valóban
megszabadít, Urunk, Jézus Krisztus által!

Tehát, ami engem illet, értelmemmel ugyan Isten törvényét szolgálom,
ugyanakkor a régi emberi természetem a bűn törvényének rabszolgája.

**7:7** idézet: 2Móz 20:17; 5Móz 5:21.

**Élet a Szent Szellem által**

8 1Így azután, senki sem ítéli el azokat, akik a Krisztus Jézusban élnek.
2Miért? Mert a Krisztus Jézusban az Élet Szellemének† törvénye felszaba-
dított a bűn törvénye alól, amely a halálba vezet. 3Így oldotta meg Isten azt,
amire a Mózesi Törvény† képtelen volt, mivel a régi emberi természet miatt
nem volt rá ereje. Isten azonban saját Fiát küldte el hozzánk, hogy általa
elbánjon a bűnnel. Igen, a Fiú *(Jézus)* ugyanolyan testben élt a földön, mint
amilyenben most mi élünk. Isten ezt az emberi testet, Jézus testét használta
fel arra, hogy általa elítélje a bűnt. 4Így érte el azt, hogy a Törvény jogos kö-
veteléseinek meg tudjunk felelni. Mi ugyanis nem a régi emberi természe-
tünket követjük, hanem a Szent Szellem† szerint élünk.

5Akik régi emberi természetük szerint élnek, azok egyre csak arra
törekednek, amit ez a régi természet kíván. Akik azonban a Szent Szellem†
szerint élnek, azok arra törekednek, és azzal foglalkoznak, amit a Szent
Szellem kíván. 6Régi emberi természetünk igyekezete végül is a halálhoz
vezet. A Szent Szellem azonban mindig az életre és a békességre törekszik.
7Régi emberi természetünk törekvése tehát ellentétes Isten törekvésével,
mivel nem akar, de nem is tud engedelmeskedni Isten törvényének. 8Ezért,
akik a régi emberi természetük uralma alatt élnek, azok nem tetszenek
Istennek.

9Ti azonban már nem a régi emberi természet irányítása alatt éltek, hanem
a Szent Szellem† uralma alatt. De csak akkor, ha valóban bennetek él Isten
Szelleme†, mert ha nem, akkor nem is tartoztok Krisztushoz. 10Ha viszont
Krisztus valóban bennetek él, akkor a Szent Szellem életet ad nektek, mert
Krisztus elfogadhatóvá tett benneteket Isten számára. Testetek ellenben
mindig halott marad a bűn miatt. 11A Szent Szellem, aki feltámasztotta
Jézust a halálból, bennetek lakik. Ezért az, aki Krisztust feltámasztotta a
halálból, a ti halandó testeteket is meg fogja eleveníteni, a bennetek lakó
Szent Szellem által.

12Így tehát, testvéreim, nem vagyunk a régi emberi természetünk uralma
alatt. Nem kell, hogy annak a kívánságai szerint éljünk. 13Ha ugyanis a régi
emberi természet szerint éltek, meg fogtok halni. Ha viszont a Szent Szellem†
segítségével abbahagyjátok a rossz dolgokat, akkor fogtok igazán élni.

14Mert azok az Isten fiai, akiket Isten Szelleme† irányít. 15Hiszen a Szent
Szellem†, akit befogadtatok, nem tesz újra rabszolgává, hogy féljetek.
Ellenkezőleg! A Szent Szellem Isten fiaivá tesz bennünket, és az ő segítségé-
vel így kiálthatunk Istenhez: „Abba!”* 16Maga a Szent Szellem a mi szelle-
münkkel együtt megerősíti, hogy Isten gyermekei vagyunk. 17Ha viszont
gyermekek, akkor örökösök is. Valóban, mi Krisztussal együtt kapunk
örökséget Istentől! De csak akkor, ha együtt is szenvedünk Krisztussal.
Akkor pedig vele együtt veszünk részt a dicsőségben is.

**Eljövendő dicsőségünk**

18Úgy gondolom, jelenlegi szenvedésünk szóra sem érdemes, ahhoz a
dicsőséghez képest, amelyben részünk lesz. 19Mert az egész teremtett
világ feszült figyelemmel várja, hogy Isten végre mindenkinek

**8:15** *Abba* „Édesapám!” Abban a korban a gyerekek így szólították az édesapjukat.

megmutassa, kik az ő fiai. 20Azért várja ennyire, mert a teremtett világ az
elmúlás hatalma alá van kényszerítve. Nem önként, hanem Isten akarata
szerint, aki így rendelkezett. Ugyanakkor, a teremtett világ is abban a
reményben él, 21hogy a romlás rabszolgaságából fel fog szabadulni, és
ugyanazt a dicsőséges szabadságot fogja élvezni, amit az Isten
gyermekei.

22Jól tudjuk, hogy mind a mai napig az egész teremtett világ úgy
sóhajtozik és szenved, mint a terhes asszony a szüléskor. 23De nem csak a
teremtett világ, hanem még mi magunk is ugyanígy sóhajtozunk. Pedig mi
előleget kaptunk a Szent Szellemből†! Mégis sóhajtozva várjuk, a testünk
megszabadítását, hogy ezzel teljesen Isten fiaivá váljunk. 24A teljes megsza-
badulásunk ugyanis magában foglalja ezt a reménységet: a testünk megsza-
badulását is. Ez azonban még nem történt meg. Ha már látható lenne, akkor
nem kellene remélni. Miért is remélné valaki azt, amit már lát? 25Mivel
azonban olyan valamit várunk, amit még nem kaptunk meg, türelmesen és
kitartással várjunk rá!

26Hasonlóképpen, a Szent Szellem† is segítségünkre siet abban, amiben
gyengék vagyunk. Hiszen sokszor még azt sem tudjuk, hogy miért és
hogyan imádkozzunk. A Szent Szellem azonban maga könyörög értünk,
szavakkal ki sem fejezhető sóhajtásokkal. 27Isten ugyanis jól tudja, mi van a
szívünkben, és azt is, mi a Szent Szellem szándéka. Mert ő Isten akarata
szerint könyörög Isten népéért.

28Egészen biztosak vagyunk benne, hogy minden összedolgozik azoknak a
javára, akik Istent szeretik, és akiket ő a saját terve szerint elhívott. 29Hiszen
ezeket az embereket Isten már a világ teremtése előtt ismerte. Sőt, külön is
választotta őket, hogy a Fiához hasonlóvá váljanak. Igen, azt akarta, hogy Fia
legyen az elsőszülött* a sok testvér között Isten nagy családjában. 30Azt
tervezte, hogy ezek az emberek a Fiához hasonlítsanak. Ezeket előre külön-
választotta a maga számára, azután el is hívta őket, majd elfogadhatóvá
tette, és dicsőséget is adott nekik.

**Isten szeretete Krisztus Jézusban**

31Mi következik mindebből? Mivel Isten velünk van, ki lehet ellenünk?
32Hiszen még a saját Fiát sem kímélte meg, hanem odaadta értünk, mindnyáj-
unkért! Hogyne adna akkor minden egyebet is a Fiával együtt nekünk?! 33Ki
vádolhatja azokat az embereket, akiket Isten kiválasztott? Senki! Isten
felmentette őket minden vád alól! 34Akkor ki ítélhetné el őket? Talán a
Krisztus Jézus? Hiszen ő nemcsak meghalt, de fel is támadt értünk! Most
pedig az Atya jobb oldalán ül, és képvisel bennünket az Atya-Isten előtt! 35Mi
választhat el bennünket Krisztus szeretetétől? Elnyomás, szenvedés, nyomor,
nehézségek, üldözés, éhínség, ruhátlanság, életveszély, vagy akár, ha meg is
ölnek bennünket? Nem, egyik sem! 36De hiszen az Írás† is ezt mondja:

„Érted gyilkolnak bennünket állandóan,
és olyannak tekintenek, mint a levágni való juhokat.” *Zsolt 44:23*

**8:29** *elsőszülött* Abban a korban a családban született első fiút jelentette. Itt valószínűleg azt jelenti, hogy Isten családjában Jézus Krisztus volt az első, aki Isten dicsőségében részesült.

37Ennek ellenére, minden ilyen nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek!
Sőt, még annál is többek, ő általa, aki szeretett bennünket. 38–39Mert Isten szere-
tetétől semmi, de semmi nem tud minket elválasztani — ebben egészen biztos
vagyok! Sem halál, sem élet, sem angyalok, sem az uralkodó szellemek, sem
ami most van, vagy ami ezután következik, sem azok, akiknek hatalmuk van,
sem semmi, ami a magasságban, vagy a mélységben van, sem semmiféle más
teremtmény nem választhat el bennünket Isten irántunk való szeretetétől,
amely Urunkban, Jézus Krisztusban mutatkozott meg.

**Isten és a zsidó nép**

9 1Igazat mondok, nem hazudok, hiszen Krisztusban élek. Tanúskodik
erről a Szent Szellem† által megvilágított lelkiismeretem is. 2Nagy
szomorúság és állandó fájdalom gyötri szívemet Izrael népe miatt, 3mert ők
a testvéreim, a rokonaim. Bárcsak tudnék rajtuk segíteni! Inkább lennék én
magam átkozott, és Krisztustól elszakított, ha ezzel segíthetnék rajtuk!
4Igen, őket választotta ki Isten: Izrael népét, akiket fiaivá is fogadott. Övék a
dicsőség, és velük kötötte Isten a szövetségeket. Ők kapták Istentől a Mózesi
Törvényt†, az Isten tiszteletének és imádásának rendjét, és az ígéreteket. 5Ők
a mi ősapáink leszármazottai, és emberi természete szerint közülük
származik a Krisztus, aki Isten minden és mindenki felett, aki legyen örökké
áldott*! Ámen.

6Igen, szomorú vagyok Izrael népe miatt, de nem azért, mintha Isten nem
teljesítette volna ígéreteit, amiket nekik adott. Hiszen nem mindenki számít
igazán Izrael népéhez tartozónak, aki származása szerint Izrael, vagyis Jákób
utódja. 7Ugyanígy, nem számítanak mindannyian Ábrahám† igazi gyermeke-
inek, akik testileg tőle származtak. Hanem ahogyan Isten megígérte
Ábrahámnak: „Utódaid Izsáktól† származnak majd."* 8Tehát, Ábrahámnak
nem az összes utódai számítanak Isten gyermekeinek, hanem csak azok, akik
Isten ígérete szerint születtek. 9Mert így hangzott az ígéret: „A megfelelő
időben visszajövök, és akkor Sárának fia születik."*

10Így volt ez Rebeka esetében is, akinek két fia volt. Mindkettőnek
Izsák†volt az apja, a mi ősapánk. 11–12Mielőtt azonban ez a két fiú megszüle-
tett volna, Isten azt mondta Rebekának: „Az idősebb fiú szolgálni fog a fiata-
labbnak"*. Ez a születésük előtt történt, ezért a két fiú még semmi jót, vagy
rosszat nem tehetett. Azért történt így, hogy Isten megmutassa: választása
nem attól függ, hogy az emberek mit tesznek, hanem egyedül tőle, magától.
13Ezért mondja az Írás†: „Jákóbot szerettem, Ézsaut ellenben gyűlöltem."*

14Hogyan értsük ezt? Vajon igazságtalanság ez Isten részéről? Nem,
dehogyis! 15Hiszen Isten már Mózesnek† is megmondta: „Annak adok
kegyelmet, akinek akarok, és azon könyörülök, akin könyörülni akarok."*
16Tehát, Isten dönti el, hogy kin könyörül, és kinek ad kegyelmet! Ez a
döntés pedig nem függ attól, hogy az emberek mit akarnak, vagy mit
tesznek. Kizárólag a könyörületes Istentől függ! 17Az Írás† szerint ugyanis
ezt mondta Isten a fáraónak: „Azért tettelek királlyá, hogy hatalmamat

---

**9:5** *Krisztus … áldott* Azt is jelentheti: „Isten legyen áldott örökké, aki mindenek felett uralkodik!"
**9:7** idézet: 1Móz 21:12. **9:9** idézet: 1Móz 18:10. 14. **9:11–12** idézet: 1Móz 25:23.
**9:13** idézet: Mal 1:2–3. **9:15** idézet: 2Móz 33:19.

megmutassam rajtad, és mindenki megismerje nevemet az egész Földön.”*
18Isten tehát azon könyörül, akin akar. Viszont makaccsá és keményszivűvé
tesz akit akar.

19Erre talán azt kérdezed: „Ha Isten irányítja, amit mi — emberek —
teszünk, akkor miért vádol bennünket a bűneinkért? Hiszen senki sem állhat
ellen Isten akaratának!” 20De hát kicsoda vagy te, hogy vitába mersz szállni
Istennel? Felelősségre vonhatja-e a cserépedény a fazekas mestert: „Miért
formáltál engem ilyenné?” 21Vagy talán nincs hatalma a fazekasnak az agyag
felett? Ugyanabból az agyagból az egyik cserépedényt díszessé, a másikat
pedig közönségessé formálja.

22Hasonló ehhez, amit Isten tett. Meg akarta mutatni haragját és hatalmát.
Mégis türelmesen és sokáig elviselte azokat az embereket, akikre haragudott,
pedig már megérdemelték volna, hogy elpusztítsa őket. 23Igen, türelmesen
várt arra is, hogy megmutassa kegyelmének nagy dicsőségét. Mégpedig
azokon az embereken, akik elfogadták Isten kegyelmét, és akiket arra
teremtett, hogy részesüljenek dicsőségéből. 24Ilyenek vagyunk mi is, akiket
erre hívott meg, akár a zsidók, akár a nem zsidók közül. 25Ahogyan ezt az
Irás† is mondja Hóseás könyvében:

„Népemnek hívom majd azokat,
akik nem voltak az én népem,
és szeretni fogom azt a népet,
akit eddig nem szerettem.” *Hós 2:23*

26Ugyanazon a helyen, ahol azt mondta nekik Isten:

„Ti nem vagytok az én népem!” — azon a helyen az „Élő Isten fiainak”
fogják majd hívni őket. *Hós 1:10*

27Izráelről† szólva így kiáltott fel Ézsaiás† próféta†:

„Ha Izráel gyermekei olyan sokan vannak is, mint a tenger homokja,
akkor is csak a nép maradéka szabadul meg,
28 mert az Úr hirtelen és teljesen végrehajtja ítéletét a földön.” *Ézs 10:22–23*

29Ahogyan előre megmondta Ézsaiás próféta†:

„Ha a Seregek Ura meg nem mentett volna egy keveset népe közül,
olyanná lettünk volna,
mint Sodoma†, vagy Gomora†.” *Ézs 1:9*

30Mi következik ebből? Azt látjuk, hogy a nem zsidók közül sokan elfo-
gadhatóvá váltak Isten számára, pedig korábban nem is törekedtek erre.
Igen, a hitük által érték el ezt. 31Izrael népe azonban arra igyekezett,
hogy a Törvény† követeléseinek megfeleljen, és így elfogadhatóvá legyen
Isten számára. De nem tudtak a Törvénynek megfelelően élni, ezért
kudarcot vallottak. 32Miért? Azért, mert megpróbálták a saját erejükből és
a tetteik alapján elfogadhatóvá válni Isten számára. Nem a hitük által, és
Istenben bízva törekedtek erre. Beleütköztek abba a kőbe, amelyről 33az
Írás† ezt mondja:

**9:17** idézet: 2Móz 9:16.

„Figyeljetek rám! Elhelyezek egy követ Sionban†,
amelyben az emberek megbotlanak,
egy sziklát, amely miatt elesnek.
De aki bízik és hisz őbenne, az nem fog csalódni.” *Ézs 28:16*

10 1Testvéreim, szívből kívánom, hogy Izrael† népe megmeneküljön.
Istenhez könyörgök értük, hogy ezt elérjék. 2Azt elmondhatom róluk,
hogy teljes erővel igyekeznek Istenhez. De nem ismerik az utat, amely hozzá
vezet. 3Hiszen nem értették meg, milyen módon teszi Isten az embert elfo-
gadhatóvá a maga számára. Megpróbálták saját magukat elfogadhatóvá
tenni. Isten ugyan elkészítette az útját, hogy lehet valaki a számára
elfogadható, de Izrael ezt elutasította. 4Mert a Törvény† Krisztusban érte el a
végső célját: aki bízik és hisz Jézus Krisztusban, azt Isten elfogadja.

5Mert Mózes† azt írja az Istennel való helyes viszonyról, ami a Törvény†
követelésein alapul: „Aki mindezeket megteszi, az élni fog ezáltal.”* 6Arról
viszont, hogy a hit által hogyan válhatunk Isten számára elfogadhatóvá, így
ír: „Ne mondd magadban: ‘Ugyan ki megy fel a Mennybe?’—vagyis, hogy a
Krisztust lehozza onnan. 7De ne mondd azt sem: ‘Ki megy le a mélységbe?’—
vagyis, hogy a Krisztust felhozza a halottak közül. 8Hanem mit mond az
Írás†? „Egészen közel van hozzád az Isten üzenete. Ott van az a szádban és a
szívedben.”* Ez pedig a hit üzenete, amit mi mondunk: 9Ha tehát kimondod
és elismered, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztot-
ta őt a halálból, akkor megmenekülsz. 10Mert a szívünkkel hiszünk, hogy
Isten számára elfogadhatók legyünk, és a szánkkal mondjuk el másoknak,
amit hiszünk, hogy megmeneküljünk. 11Azt mondja ugyanis az Írás: „Senki
sem fog csalódni, aki benne *(Krisztusban)* hisz.”* 12Nincs különbség tehát
zsidók és nem zsidók között. Mert ugyanaz az Úr uralkodik minden ember
felett. Ő pedig bőkezűen osztja áldásait mindenkinek, aki őt hívja segítségül.
13Ugyanis „mindenki megmenekül, aki segítségül hívja az Úr nevét.”*

14De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan
higgyenek abban, akiről még nem is hallottak? De hogyan hallhatnának róla,
ha senki nem mondja el nekik az üzenetet? 15Viszont hogyan vihetné el
valaki az üzenetet, ha nem küldik ki? Hiszen ezt mondja az Írás†: „Milyen
szép és jó, amikor jönnek, akik az örömhírt† hozzák!”*

16Mégsem engedelmeskedett mindenki az örömhírnek†. Hiszen Ézsaiás†
próféta†is ezt mondta: „Uram, ki hitte el, amit mondtunk?”* 17A hit tehát az
üzenet meghallásából származik. Az üzenetet pedig akkor hallják meg az
emberek, ha valaki beszél nekik Krisztusról.

18De hadd kérdezzem meg: Vajon nem hallotta a mi üzenetünket
mindenki? De bizony hallotta! Hiszen az Írás† is azt mondja:

„Az egész földkerekségen mindenhol hallatszott a hangjuk,
és a lakott föld széléig mindenhol hallották szavukat.” *Zsolt 19:5*

19Újra kérdezem: talán Izrael† nem értette meg? De bizony, megértette!
Először is, már Mózes† azt mondja, amikor Isten szavait adja tovább:

**10:5** idézet: 3Móz 18:5. **10:8** *A 6–8. versek* idézet: 5Móz 30:12–14. **10:11** idézet: Ézs 28:16.
**10:13** idézet: Jóel 2:32. **10:15** idézet: Ézs 52:7. **10:16** idézet: Ézs 53:1.

„Féltékennyé teszlek benneteket egy olyan nép által,
akik nem az én népem,
egy értelmetlen nemzettel bosszantalak fel titeket.” *5Móz 32:21*

20Majd Ézsaiás próféta† nagy bátran így szól, amikor Isten szavait mondja:

„Megtaláltak azok, akik nem is kerestek.
Megmutattam magamat azoknak,
akik soha nem kérdezősködtek utánam.” *Ézs 65:1*

21Isten ezt a nem zsidókról mondta. Izrael† népéről viszont így szól:

„Egész nap kitárt karokkal vártam erre az engedetlen népre,
amely ellenkezik velem, és nem akar engem követni.” *Ézs 65:2*

**Isten nem feledkezett meg népéről**

11 1Azt kérdezem tehát: vajon ellökte magától Isten a saját népét? Nem,
dehogyis! Hiszen én magam is Izrael† népéhez tartozom, Ábrahám†
utódja vagyok, Benjámin törzséből származom. 2Nem, Isten nem dobta félre
Izrael népét! Hiszen már akkor előre kiválasztotta Izraelt, hogy a saját népe
legyen, amikor még meg se születtek! Vagy talán nem tudjátok, mit mond az
Írás† arról, amikor Illés† próféta† Izrael miatt panaszkodott Istennek? 3Azt
mondta: „Uram, prófétáidat megölték, oltáraidat lerombolták, már csak
egyedül én maradtam meg, és most engem is meg akarnak ölni.”* 4De mit
felelt neki Isten? Ezt: „Meghagytam magamnak hétezer férfit, akik nem
imádták Baált†.”*

5Ugyanígy, a mostani időben is van egy „maradék”, akiket Isten a
kegyelme† alapján választott ki. 6Ez azt jelenti, hogy nem annak alapján
választotta ki őket, amit ezek az emberek tettek. Ha ez nem így volna, hanem
az emberek a saját tetteik alapján tartoznának Isten népéhez, akkor Isten
kegyelmének ajándéka már nem is lenne igazán ajándék.

7Hogyan is van hát ez? Izrael† népe arra törekedett, hogy Isten számára
elfogadható legyen, de nem érték el a céljukat. Akiket azonban Isten kivá-
lasztott, annak a „maradéknak” ez mégis sikerült. A többiek szíve pedig
megkeményedett, és nem akartak Isten szavára hallgatni. 8Amint az Írás†
mondja:

„Isten a kábultság szellemét adta nekik;” *Ézs 29:10*

„olyan szemet, amely nem lát és fület, amely nem hall,
és ez így van mind a mai napig.” *5Móz 29:3*

9Dávid† is ezt mondja:

„Legyen a saját ünnepi asztaluk csapda a számukra,
és az fogja meg őket!
Ez lesz a vesztük és büntetésük.
10 Homályosodjon el a szemük, hogy ne lássák az igazságot,
és örökre görbítsd meg a hátukat!” *Zsolt 69:23–24*

**11:3** idézet: 1Kir 19:10. 14. **11:4** idézet: 1Kir 19:18.

11Izrael† népe elbotlott — ez igaz. De vajon végleg elestek emiatt?
Egyáltalán nem! Éppen ellenkezőleg: botlásuk következtében jutott el a meg-
menekülés üzenete a nem zsidó népekhez. Ez pedig azért történt, hogy Isten
Izrael népét féltékennyé tegye. 12Valóban, Izrael népének botlása milyen
bőséges áldást hozott az egész világnak! Amit ők elveszítettek, azzal a nem
zsidó népek lettek gazdagabbak. De ha ez így van, akkor képzeljétek el,
milyen hatalmas nyereséget fog jelenteni a világnak, amikor Izrael népét
Isten teljes egészében helyreállítja!

13Most pedig hozzátok szólok, akik nem vagytok zsidók. Mivel Isten engem a
nem zsidó népekhez küldött, teljes erőmmel arra törekszem, hogy ezt a szolgál-
atomat minél sikeresebben végezzem. 14Közben állandóan abban reménykedem,
hogy így féltékennyé tudom tenni saját népemet, és néhányat közülük is elvezet-
hetek a megmenekülésre. 15Isten valóban elfordult népemtől, de ennek követ-
keztében kibékült a többi népekkel. Ha viszont Isten visszafogadja Izraelt
magához, az olyan lesz, mint mikor valaki a halálból támad fel! 16Ha a kenyérből
az első kis darabot Istennek szánjuk, akkor a kenyér többi része is ugyanúgy
Istené. Hasonlóképpen, ha a fa gyökere Istené, akkor az ágak is hozzá tartoznak.

17Olyan ez, mintha a nemes olajfa ágai közül néhányat letörnek, titeket
pedig, akik a nem zsidó népek közül jöttetek, és így a „vad olajfa ágai"
vagytok, beoltanak a letört ágak helyére. Így most már ti is részesültök
mindabból a jóból, amit a nemes fa gyökere nyújt. 18De ne gondoljátok, hogy
különbek vagytok, mint a letört ágak. Ha pedig jobbnak képzelitek
magatokat, jusson eszetekbe: nem ti tápláljátok a gyökeret, hanem a gyökér
titeket! 19Lehet, hogy így gondolkoztok: „Azért törtek le az ágak, hogy
bennünket beoltsanak a szelíd olajfába." 20Ez igaz, de gondoljátok meg, hogy
azokat a hitetlenségük miatt törték le, és ti is csak a hitetek által maradhattok
meg. Ezért, ne legyetek büszkék, hanem féljetek! 21Mert ha az olajfa saját
ágait nem kímélte Isten, akkor titeket sem fog kímélni, ha nem hisztek.

22Ismerd fel azért, hogy Isten nemcsak jóságos, hanem szigorú is! Szigorú
azokhoz, akik elestek, hozzátok viszont mindaddig jó, amíg megmaradtok Isten
jóságában. Ha nem, akkor titeket is letör arról a fáról, mint azokat az előző
ágakat. 23Ugyanakkor Izrael népét ismét beolthatja a saját fájukba, kivéve, ha
makacsul kitartanak a hitetlenségben. Igen, Isten meg tudja tenni, hogy újra
beoltsa őket. 24Nem természetes, hogy a vad olajfa ágát beoltsák a szelíd olajfába.
Ti, akik a nem zsidó népek közül származtok, valóban olyanok vagytok, mint a
vad olajfa ágai. Isten mégis beoltott benneteket a szelíd olajfába. Gondoljátok
meg, mennyivel inkább természetes, ha a szelíd olajfa letört ágait ismét beoltják a
saját fájukba! Hiszen ezeknek az ágaknak a természet rendje szerint ott a helyük!

25Testvéreim, ne a saját gondolkodásotokra támaszkodjatok! Szeretném, ha
megértenétek ezt a titkos igazságot: Izrael† népe csak részben makacsolta
meg magát. És még ez is csak addig tart, amíg a nem zsidó népek közül
elhívott emberek teljes számban Istenhez jönnek. 26Akkor majd Izrael népe
teljes egészében meg fog szabadulni. Amint az Írás† is mondja:

> „Szabadító érkezik majd Sionból, aki minden istentelenséget
> kitisztít Jákób† családjából,
> 27 és szövetséget† kötök velük, amikor megbocsátom bűneiket."

*Ézs 59:20–21; 27:9*

28Igaz, hogy Izrael† népe az örömhír ellenségévé lett, de még ez is a ti
javatokat szolgálja. Ennek ellenére Izrael még mindig Isten kiválasztott népe,
és ő még mindig nagyon szereti őket! Hiszen ezt megígérte Izrael ősapáinak.
29Isten ugyanis soha nem veszi vissza az ajándékait, és nem vonja vissza, ha
egyszer valakit elhív. 30Gondoljátok csak meg! Régebben ti sem engedelmes-
kedtetek Istennek. Most azonban, Isten könyörült rajtatok, mivel Izrael enge-
detlenné vált. 31Hasonlóképpen, most Izrael engedetlen, végül azonban Isten
mégis megkönyörül rajtuk is! Igen, éppen rajtatok keresztül jut el Izrael
népéhez is ugyanaz a kegyelem, amelyet ti most élveztek. 32Mert kivétel
nélkül minden ember engedetlen Isten iránt. Ő pedig mindenkit bezárt az
engedetlenség börtönébe, hogy azután mindenkin könyörülhessen.

**Dicsőség Istennek!**

33Ó, milyen hatalmas Isten gazdagsága, milyen mélységes a bölcsessége és
végtelen a tudása! Milyen nehéz megérteni döntéseit! Ki képes követni, hogy
Isten mit miért tesz? 34Amint az Írás† is mondja:

„Ugyan ki értheti az Úr gondolatait,
és ki adhat neki tanácsot?” *Ézs 40:13*

35 „Ki adott valaha is elsőként az Úrnak,
hogy most annak visszafizetését várja?” *Jób 41:11*

36Mert mindent Isten teremtett, mindent ő tart fenn, és minden őérte
létezik. Övé legyen a dicsőség örökké! Ámen.

**Add át az életedet Istennek**

12 1Isten irgalmára hivatkozva kérlek benneteket testvéreim, hogy adjátok
oda magatokat Istennek! Ez olyan, mintha élő áldozatot† vinnétek
Istennek, amely kedves a számára, és egyedül csak az övé. Ez az, amivel
méltóan, igazán és szellemi módon tisztelitek Istent. 2Ne alkalmazkodjatok a
jelenlegi korszak életformájához! Ellenkezőleg, újítsátok meg az egész gon-
dolkodásotokat, és így gyökeresen változzatok meg! Akkor lesztek képesek
megérteni és elfogadni, amit Isten akar: ami jó, ami neki tetszik, és ami
tökéletes. Ezekre igyekezzetek!

3Isten különleges ajándékot adott nekem. Ezért figyelmeztetlek
benneteket: senki ne tartsa magát többre, mint ami indokolt! Józanul lássátok
magatokat, a hiteteknek megfelelően. Hiszen mindenki kapott bizonyos
mértékű hitet Istentől. 4Mert gondoljátok csak meg: az ember teste egységes
egész, de sok részből épül fel! Az egyes részeknek mind megvan a maguk
különböző feladata. 5Ugyanígy van ez velünk is, akik Krisztusban vagyunk:
sokan vagyunk ugyan, de együttesen alkotunk egyetlen „testet”. Ennek a
testnek külön-külön a részei vagyunk, és kölcsönösen kapcsolódunk
egymáshoz.

6Különböző ajándékokat kaptunk, aszerint, hogy Isten mire adott nekünk
kegyelmet†. Használjuk hát ezeket! Ha például valaki a prófétálás† ajándékát
kapta, akkor a hite mértéke szerint használja ezt az ajándékot! 7Aki a
gyakorlati dolgokban való szolgálat ajándékát kapta, azzal szolgáljon! Aki a
tanítás ajándékát, az tanítson! 8Aki a bíztatás, bátorítás és figyelmeztetés

ajándékát kapta, az bíztassa, bátorítsa és figyelmeztesse a többieket! Aki az
adakozás ajándékát kapta, az adjon a többieknek egyszerűen és tiszta
szívvel! Aki azt az ajándékot kapta, hogy vezető legyen, az szorgalmasan
végezze ezt a feladatot! Aki azt kapta, hogy a szenvedőkkel jót tegyen, az
tegye ezt jókedvűen és barátságosan!

9A bennetek működő szeretet legyen valódi, ne képmutató! Gyűlöljetek
minden gonoszságot! Viszont ragaszkodjatok ahhoz, ami jó! 10Szeressétek
egymást, ahogy a testvérek között ez természetes! A másik testvért mindig ré-
szesítsétek előnyben magatokkal szemben! 11Ha dolgozni kell, ne lustálkodja-
tok, a Szent Szellem† tüze lobogjon bennetek, hiszen az Urat szolgáljátok! 12A
reménység töltsön be örömmel! Legyetek türelmesek és kitartók, ha nehézségek
vesznek körül! Állandóan imádkozzatok! 13Isten népét segítsétek meg adomá-
nyaitokkal, ha szükségük van rá! Gyakoroljátok a vendéglátást!

14Még azokat is áldjátok meg, akik rosszat mondanak rólatok, vagy rosszat
tesznek veletek! Ne kívánjatok nekik semmi rosszat, hanem áldjátok őket!
15Örüljetek együtt azokkal, akik örülnek, és sírjatok azokkal, akik sírnak!
16Éljetek egyetértésben és összhangban egymással! Ne legyetek büszkék,
hanem az egyszerű emberekkel vállaljatok közösséget! Ne becsüljétek túl
nagyra magatokat!

17Ha valaki rosszat tesz veletek, ne álljatok bosszút érte! Arra törekedjetek,
amit minden ember jónak tart! 18Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik,
hogy mindenkivel békességben éljetek! 19Szeretett testvéreim, ne álljatok
bosszút magatokért! Inkább bízzátok ezt Isten haragjára, mert meg van írva:
„A bosszúállás az én dolgom, én majd megfizetek, ezt mondja az Úr.”* 20Sőt,

„ha ellenséged éhezik, adj neki enni,
és ha szomjazik, adj neki inni!
Mert ez olyan, mintha izzó parazsat tennél a fejére.” *Péld 25:21–22*

21Ne engedd, hogy a gonosz legyőzzön téged! Ellenkezőleg: tedd azt, ami jó
és helyes — és ezzel te fogod őt legyőzni!

### Engedelmeskedjetek azoknak, akik kormányoznak

13 1Szükséges, hogy mindenki fogadja el azokat az embereket és
hatóságokat, akik kormányoznak, és engedelmeskedjen nekik. Mert
mindazokat, akik most gyakorolják a hatalmat, Isten jelölte ki. Bizony,
mindenki Istentől kapja a hatalmat a kormányzásra! 2Így tehát aki nem enge-
delmeskedik a hatóságoknak, az valójában Isten rendelkezésével fordul
szembe. Akik viszont ellenkeznek Isten parancsaival, azok ítélet alá
kerülnek. 3A hatalmon lévők nem azért vannak, hogy azok féljenek tőlük,
akik rendesen élnek és jó dolgokat tesznek. Féljenek azok, akik valami
rosszat tesznek! Ha nem akarsz félni a hatóságoktól, akkor élj tisztességesen
és tedd azt, ami jó — és dicséretet kapsz tőlük!

4Mert ők valójában Isten szolgái a te érdekedben. De ha valami rosszat
teszel, akkor joggal félhetsz tőlük, mert hatalmuk van arra, hogy megbüntes-
senek, és élni is fognak vele! Isten szolgái ők, hogy Isten haragja szerint
álljanak bosszút azokon, akik valami gonosz dolgot tettek. 5Tehát, szükséges,

**12:19** idézet: 5Móz 32:35.

hogy fogadd el őket és engedelmeskedj nekik! De nem csak a büntetéstől
való félelem miatt, hanem azért is, mert tudod, hogy ez a helyes.
6Ezért kell adót is fizetnetek. Hiszen a hatalom emberei Isten szolgái
mindenkinek a javára, és erre a szolgálatra szánják az idejüket. 7Adjátok meg
tehát mindenkinek, amivel tartoztok: akinek adóval, annak fizessétek meg az
adót, akinek a vámmal, annak a vámot! Akinek tisztelettel tartoztok, annak
adjátok meg az illő tiszteletet! Akit megbecsülés illet, azt pedig becsüljétek meg!

**Az egyetlen törvény: szeresd az embereket!**

8Senkinek semmivel ne tartozzatok! De a szeretettel bizony tartoztok
egymásnak! Mert aki szereti a másik embert, az engedelmeskedik a
Törvénynek†. 9Miért mondom ezt? Mert a Törvény azt mondja: „Ne légy há-
zasságtörő†, ne gyilkolj meg senkit, ne lopj, és ne kívánd, ami a másé!”*.
Mindezek, és az összes többi parancsolat összefoglalható ebben az egyben:
„Úgy szeresd a másik embert*, mint saját magadat!”* 10A szeretet nem tesz
semmit, ami a másik embernek rossz lenne. Ezért ha valaki szeret, akkor
egyúttal engedelmeskedik a Törvénynek is.
11Mindezt annál inkább tegyétek meg, mert jól tudjátok, milyen időket
élünk! Itt az ideje, hogy végre felébredjetek az álomból! Hiszen most már
sokkal közelebb van hozzánk a szabadulás, mint amikor hívőkké lettünk.
12Az „éjszaka†” már majdnem elmúlt, és közeleg a „nappal”. Dobjuk hát
félre mindazokat a dolgokat, amik a „sötétséghez†” tartoznak! Készüljünk fel
a harcra, és vegyük fel a „világosság fegyvereit”! 13Éljünk úgy, ahogy a teljes
nappali világosságban illik! Ne vegyünk részt vad mulatozásokban, se része-
geskedésben, se szexuális bűnökben†! Ne vétkezzünk a testünkkel! Hagyjuk
abba a veszekedést, és ne irigykedjünk többé! 14Ehelyett „öltözzetek az Úr
Jézus Krisztusba”! A régi emberi természetet pedig ne tápláljátok, se ne telje-
sítsétek a kívánságait!

**Ne kritizálj másokat!**

14 1Fogadjátok be magatok közé azokat, akiknek a hite még gyenge! De
ne vitatkozzatok velük, se ne kritizáljátok őket! 2Van, akinek az a meg-
győződése, hogy mindenféle ételt szabadon megehet.* Akinek meg gyenge a
hite, azt hiszi, hogy csak zöldségféléket ehet. 3Aki tehát mindent megeszik,
ne nézze le azt, aki bizonyos dolgokat nem eszik! De aki nem eszik meg
mindent, az se ítélje el a másikat, aki mindenfélét szabadon elfogyaszt!
Hiszen Isten mindkettőt magához fogadta! 4Különben is, ki vagy te, hogy
más szolgáját elítéld?! Hiszen csak a saját ura döntheti el, hogy jót, vagy
rosszat tett. De az Úr szolgája nem fog kudarcot vallani, mert a saját Ura
képes arra, hogy megsegítse!
5Az egyik ember bizonyos napokat fontosabbnak tart, mint a többit.
Mások viszont mindet egyformának gondolják. De mind a kettő legyen

**13:9** *„Ne légy…. másé”* idézet: 2Móz 20:13–15. 17. **13:9** *másik embert* Jézus tanítása a Lk 10:25–37-ben világosan megmutatja, hogy ez mindenkire vonatkozik, akinek valamilyen segítségre van szüksége. **13:9** *„Úgy … magadat!”* idézet: 3Móz 19:18. **14:2** *mindenféle … megehet* Mózes Törvénye szerint Izrael népének bizonyos ételeket nem volt szabad megennie. Amikor a zsidók közül sokan Jézus követői lettek, egyesek nem értették meg, hogy ezentúl már mindent megehetnek.

meggyőződve a saját felfogásának helyességéről. [6]Aki különbséget tesz a
napok között, az Úr tiszteletére teszi. Aki megeszik mindenféle ételt, az is az
Úrért teszi, hiszen hálát ad Istennek, amikor eszik. Aki viszont bizonyos
ételeket soha nem eszik, az is az Úrért teszi, és ő is hálát ad Istennek.

[7]Igen, mi mind az Úrért élünk! Közülünk senki sem él önmagának, és
senki sem hal meg a maga akaratából. [8]Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha
pedig meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk,
az Úrhoz tartozunk. [9]Hiszen Krisztus azért halt meg, és azért támadt fel,
hogy uralkodjon mind a halottak, mind az élők felett.

[10]Te viszont hogy mered elítélni vagy megvetni a testvéredet? Hiszen
mindannyian oda fogunk állni az ítélő Isten elé! [11]Ahogyan az Írás† mondja:

„Mindenki térdet fog hajtani előttem,
és mindenki nyilvánosan ki fogja mondani, hogy én vagyok az Isten,
ez olyan biztos, mint ahogy élek, mondja az Úr.” *Ézs 45:23*

[12]Tehát mindenki külön-külön fog saját magáról felelni Istennek.

**Ne rombold a testvéred hitét!**

[13]Tehát, ne kritizáljuk, se ne ítéljük el többé egymást! Inkább határozzuk el,
hogy nem teszünk semmi olyat, amivel a testvéreink hitét lerombolnánk!
[14]Tudom, sőt meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy önmagában véve
nincs abban semmi rossz, ha valaki minden ételt megehetőnek tart. Csak
akkor árt neki, ha úgy gondolja, hogy nem szabad megennie, és mégis
megeszi. [15]Ha megbántod a testvéredet azzal, hogy valamit megeszel, akkor
nem a szeretet útját követed. Vigyázz, hogy ne rombold le a másik testvér
hitét azzal, hogy olyan ételt eszel, amit szerinte nem lenne szabad! Hiszen
Krisztus őérte is meghalt! [16]Ne engedjétek, hogy mások rossznak tartsák,
amit ti helyesnek gondoltok! [17]Mert Isten uralma alatt nem az számít, hogy
mit eszel, vagy iszol. Csak az számít, hogy Isten elfogad-e, hogy a békesség
uralkodik-e benned és a Szent Szellem† öröme. [18]Aki tehát így szolgálja
Krisztust, annak valóban örül majd Isten, és az ilyen embert a többiek is
elismerik.

[19]Ezért teljes erővel törekedjünk azokra a dolgokra, amik a közöttünk lévő
békességet, összhangot, egymás épülését és megerősítését szolgálják! [20]Ne
romboljátok le Isten munkáját valamiféle ételek miatt! Mert igaz ugyan, hogy
önmagában véve minden étel megehető, de mégis rosszul teszed, ha olyat
eszel, amivel a testvéred hitét rombolod. [21]Inkább ne egyél húst, vagy ne
igyál bort, ha ezzel a testvéred hitének ártasz! Ne tegyél semmi olyat, amivel
akadályt gördítenél az útjába!

[22]Ezekben a dolgokban a meggyőződésed legyen a te titkod, amit csak
Isten ismer! Boldog és áldott, aki azt teszi, amit helyesnek tart, és emiatt nem
kell utólag magát elítélnie. [23]Aki viszont úgy eszik meg valamit, hogy nem
biztos benne, hogy ez helyes, az ítéletet von magára, mert nem a hite és meg-
győződése szerint cselekedett. Mert minden, amit nem a hitünk alapján
teszünk, az bűn.

15 [1]Mi, akik erősek vagyunk, türelmesen el kell viseljük azoknak a gyen-
geségeit, akik még gyengék. Ne éljünk tehát a magunk kénye-kedve
szerint! [2]Sőt, inkább igyekezzünk mindenben a testvéreink kedvét keresni, és

erősítsük őket! 3Gondoljátok meg, hogy Krisztus sem a saját érdekeit nézte!
Hiszen ez van megírva róla az Írásokban†: „Mindaz a rossz, amit rólad
mondtak, Istenem, engem ért.”* 4Mindaz, amit az Írásokban régebben
megírtak, a mi tanulságunkra szolgál. Azért írták le, hogy az Írások felbáto-
rítsanak, türelmes kitartásra buzdítsanak bennünket, és ezáltal reménységet
kapjunk. 5Isten, akitől a kitartást és a bátorítást kapjátok, adja meg nektek,
hogy Krisztus Jézus akarata szerint egyetértésben éljetek egymással, 6és
mindnyájan egy szívvel-lélekkel dicsőítsétek Istent, a mi Urunk, Jézus
Krisztus Atyját! 7Fogadjátok el egymást, ahogyan Krisztus is elfogadott
benneteket, és szolgálja ez is Isten dicsőségét! 8Mert azt mondom, hogy
Krisztus azért lett Izrael népének szolgája, hogy megmutassa Isten hűségét.
Igen, Isten valóban megtartja az ősapáinknak tett ígéreteit. 9De Krisztus
nemcsak ezért jött, hanem azért is, hogy a nem zsidó népek dicsőítsék Istent
nagy irgalmasságáért. Mint ahogy meg van írva az Írásokban:

„Dicsérlek téged, Istenem, a nem zsidó népek között,
és nevednek zengek éneket.” *Zsolt 18:50*

10Majd ismét ezt mondja:

„Örüljön minden nem zsidó nép is, Isten saját népével együtt!” *5Móz 32:43*

11És megint:

„Dicsőítsétek az Urat, ti nem zsidó népek mindnyájan,
és dicsérjék őt az összes nemzetek!” *Zsolt 117:1*

12És ismét, amint Ézsaiás† próféta† mondja:

„Megjelenik majd Jesse egyik utóda,* aki azért jut hatalomra,
hogy uralkodjon a nem zsidó népek felett.
Benne reménykednek majd a nem zsidó nemzetek.” *Ézs 11:10*

13Isten, aki minden reménység forrása, egészen csordultig töltsön be titeket
örömmel és békességgel — a benne való hitetek által. S így a Szent Szellem†
ereje által a reménységetek is túláradóan bőséges legyen!

**Pál munkája a nem zsidó nemzetek között**

14Testvéreim, meg vagyok győződve róla, hogy telve vagytok mindenféle
jósággal és tudással. Sőt, még egymást is képesek vagytok helyreigazítani.
15Mégis őszintén írtam nektek néhány dologról, hogy emlékeztesselek
benneteket. Hiszen Isten maga adott nekem kegyelmet, 16hogy Krisztus
Jézus szolgája legyek a nem zsidó népek között. Miközben az örömhírt†
mondom az embereknek, papi szolgálatot végzek. Az a célom, hogy a nem
zsidó népek Isten számára elfogadható istentiszteleti áldozattá legyenek.
Igen, hogy a Szent Szellem† tegye őket egyedül Isten számára elválasztott és
kedves áldozattá.

17Tehát van okom rá, hogy dicsekedjek a munkámmal, amit Istenért
végzek. De kizárólag azért merek dicsekedni vele, mert Krisztus Jézus által

**15:3** idézet: Zsolt 69:10. **15:12** *Jesse egyik utóda* Jézus Krisztusról van szó. Jesse Dávid király apja volt, így Jézus az ő családjából származik.

végzem. 18Hiszen még említeni se mernék olyan dolgokat, amiket a magam
erejéből tettem. Csakis olyanokról beszélek, amiket Krisztus maga tett
általam, akár a beszédem, akár a tetteim által. Mégpedig azért, hogy a nem
zsidó népeket így az Isten iránti engedelmességre vezessem. 19Jelek és
csodák által, a Szent Szellem† erejével végeztem mindezt. Jeruzsálem
környékétől kezdve egészen Illíriáig† mindenhol elmondtam az
embereknek a Krisztusról szóló örömhírt†. Így a munkámnak ezt a részét
befejeztem. 20Azonban mindig arra törekedtem, hogy ne ott hirdessem az
örömhírt, ahol Krisztus neve már ismert volt. Nem akartam olyan alapra
építeni, amelyet valaki más rakott le. 21Hanem ahogyan meg van írva az
Írásokban†:

> „Akiknek eddig nem beszéltek még róla, azok is meglátják majd őt,
> és azok is megértik majd, akik még nem hallottak róla.” *Ézs 52:15*

**Pál római látogatásának terve**

22Emiatt nem tudtam eddig eljutni hozzátok, pedig már sokszor
szerettelek volna meglátogatni benneteket.

23–24De most már befejeztem a munkámat ezekben az országokban. Így
az a tervem, hogy amikor Hispániába utazok, akkor titeket is meglátogat-
lak. Hiszen már évek óta szeretnélek látni benneteket. Bizonyára segíteni
fogtok nekem, hogy tovább utazhassak, ha már egy kis időt eltöltöttem
nálatok. 25Most azonban előbb Jeruzsálembe kell mennem, hogy ott Isten
népét megsegítsem. 26Ugyanis néhányan a jeruzsálemi testvéreink közül
nagyon szegények. A macedóniai† és görögországi gyülekezetek pedig el-
határozták, hogy gyűjtést rendeznek a szegény jeruzsálemi testvérek
számára. 27Szívesen tették, de ugyanakkor tartoznak is ezzel. Hiszen ezek
a nem zsidó népek sok szellemi áldást kaptak a zsidó testvéreken
keresztül. Illő tehát, hogy adományaikkal viszonozzák a szellemi
áldásokat. 28Most tehát magam viszem el az összegyűjtött pénzt
Jeruzsálembe, hogy biztosan megkapják az ottani testvérek. Ha ezt a
feladatomat elvégeztem, utána már indulhatok is Hispániába. Útközben
megállok Rómában, és meglátogatlak benneteket. 29Biztos vagyok benne,
hogy mikor hozzátok érkezem, Krisztus áldásának teljességét viszem
hozzátok.

30Arra kérlek benneteket, testvéreim, segítsetek nekem azzal, hogy erőteljesen
imádkoztok értem Istenhez! Tegyétek meg ezt, Urunk, Jézus Krisztusért, és a
Szent Szellem† szeretete által! 31Imádkozzatok értem, hogy megszabaduljak a
hitetlen júdeai emberektől! Imádkozzatok, hogy az ajándékot, amit viszek,
szívesen fogadják a jeruzsálemi testvérek! 32És azért is, hogy nagy örömmel
elmehessek hozzátok, és veletek együtt én is megpihenjek, ha valóban Isten is
ezt akarja! 33Isten, aki békességünk forrása, legyen veletek! Ámen.

**Búcsúzás**

16 1Ajánlom nektek testvérnőnket, Fébét, aki a kenkreai gyülekezet
munkatársa, mert megbízhattok benne. 2Fogadjátok őt szeretettel az
Úrban, úgy, ahogyan Isten népéhez illik! Segítsétek mindenben, amire csak
szüksége van, mert ő is sokat segített nekem, és másoknak is!

3Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik munkatársaim Krisztus Jézusban!
4Ők életük kockáztatásával mentettek meg engem, amiért hálás vagyok
nekik. De nemcsak én, hanem a nem zsidó népek között lévő összes gyüle-
kezetek is. 5Köszöntsétek a gyülekezetet, amely a házuknál szokott
összejönni.

Köszöntsétek az én kedves Epainetosz barátomat is! Ő volt az első, aki
Ázsia† tartományában Krisztus követője lett. 6Köszöntsétek Máriát, aki
olyan sokat dolgozott közöttetek! 7Köszöntsétek Andronikoszt és
Juniászt, a rokonaimat, akik régebben velem együtt raboskodtak a
börtönben! Előbb lettek hívők, mint én, és nagyra becsülik őket az
apostolok között.*

8Köszöntsétek Ampliátuszt, akit nagyon szeretek az Úrban!
9Köszöntsétek Urbánuszt, munkatársunkat az Úrban, és szeretett
barátomat, Sztakhüszt is! 10Köszöntsétek Apellészt, aki kiállta a próbát, és
bebizonyította, hogy igazán szereti Jézust! 11Köszöntsétek Arisztobuloszt és
a családját, meg Heródiónt, a rokonomat, és azokat, akik Narcisszusz
családjából az Urat követik! 12Köszöntsétek Trüfainát és Trüfószát! Ez a két
asszony sokat dolgozott az Úrért. Köszöntsétek kedves barátomat,
Perszisztet, aki szintén sokat tett az Úrért! 13Köszöntsétek Rufuszt, az Úr ki-
választott szolgáját, és Rufusz anyját, akit én is úgy szeretek, mintha
édesanyám lenne! 14Köszöntsétek Aszünkritoszt, Flegónt, Hermészt,
Pátrobászt, Hermászt és a velük levő többi testvért! 15Köszöntsétek
Filologoszt és Júliát, Néreuszt és a nőtestvérét, meg Olümpászt és a velük
levő többi testvért is! 16Köszöntsétek egymást szent csókkal! Krisztus összes
gyülekezetei köszöntenek benneteket.

17Figyelmeztetlek benneteket testvéreim, hogy legyetek nagyon óvatosak
és vigyázzatok, mert vannak, akik széthúzást és viszályt okoznak, és az
embereket egymás ellen fordítják. Ezek összezavarják a többiek hitét, és
ellenkeznek azzal az igaz tanítással, amit hallottatok. Kerüljétek el őket! 18Az
ilyenek nem Krisztus Urunknak szolgálnak, hanem a saját étvágyukat és
emberi kívánságaikat akarják kielégíteni. Hízelgéssel és mézes-mázos
szavakkal becsapják az egyszerű és ártatlan embereket. 19A ti engedelmessé-
getek híre már mindenhová eljutott, ezért nagyon örülök nektek! Azt
akarom, hogy bölcsek legyetek abban, ami jó, és ne legyen semmi közötök a
gonoszhoz.

20A békesség Istene hamarosan összetapossa a Sátánt† a lábatok alatt.

Urunknak, Jézusnak kegyelme† legyen veletek!

21Köszönt még benneteket Timóteus, a munkatársam, és rokonaim:
Luciusz, Jázon és Szószipatrosz is.

22Én is köszöntelek benneteket az Úrban, aki ezt a levelet Pál szavai szerint
leírom: Terciusz.

23Köszönt benneteket Gájusz, aki nemcsak az én házigazdám, hanem az
egész gyülekezeté is. Köszönt benneteket Erásztosz, a városi kincstárnok, és
Kvártusz testvér. 24*

**16:7** *nagyra … között* Jelentheti ezt is: „nagyon fontosak az apostolok számára." **16:24** Néhány görög kézirat tartalmazza a 24. verset: „Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen." Egyes kéziratokban a 25–27. versek nem szerepelnek.

25Dicsőség Istennek! Mert ő az, aki meg tud titeket erősíteni az örömhír†
által, amit én hirdetek, és amely Jézus Krisztusról szól. Ez az a titok, amely
kezdettől fogva el volt rejtve, 26most azonban nyilvánosságra került a
próféták† írásai által. De az örökké élő Isten parancsa szerint nemcsak
nekünk, hanem minden nem zsidó népnek is kihirdették ezt a titkot, hogy ők
is eljussanak a hitből származó engedelmességre. 27Az egyedül bölcs Istené
legyen minden dicsőség Jézus Krisztus által mindörökké! Ámen.